

Lekiantis laivas

Augino tėvas tris sūnus. Du sūnūs buvo puikuoliai, ir juos visi gerbė, o trečią sūnų nei kiek negerbė. Sakydavo, kad jis nei šioks, nei toks. Nusprendė broliai eiti į pasaulį laimės ieškoti.

Girdėjo, kad svečioj šaly gyvenantis karalius, išleisias už to jaunikaičio savo dukterį, kuris pastatysias lekiantį laivą.

Išsiruošė vyresnysis brolis girion. Eina statyti lekiančio laivo. Jam motina pridėjo pyragų, tėvas – įrankių, ir išleido į kelionę. Eina jisai mišku ir sutinka senuką. Senukas sako:

- Duok man duonos.

Tasai sako:

- Ne, neduosiu.

Ir nuėjo bandyt statyt lekiančio laivo. Ir taip, ir taip bandė – niekaip. Grįžta jisai namo nepastatęs.

Tada kitas eina statyt lekiančio laivo. Ir vėl motina pridėjo ir pyragų, ir įrankių - ir lygiai tas pats.

Toliau – trečias sūnus išsiruošė. Mama jam nejdėjo pyragų, tėtis nedavė įrankių, tik pasiėmė jisai duonos riekelę ir išėjo. Sutinka senuką ir senukas sako:

- Duok man duonos. Jisai ir atidavė savo vienintelę riekelę... Tas senukas sako:

- Nieko nedaryk šiandien, rytoj viską pradėsime.

Atsikelia vaikinai, žiūri – prieš akis lekiantis laivas. Jisai tada į jį įsėdo ir lekia. Lekia, lekia ir mato, kad toks vyras vienas ant kojų prisirišęs rąstus ir bėga nuo kalno. Klausia jo:

- Kodėl tu taip darai?

- Todėl, kad man patinka.

- Gal nori skristi kartu su manim?

- Gerai.

Toliau jisai plaukia plaukia dangum ir mato, kad žmogus beržus valgo, griaužia. Jam ir sako:

- Kodėl griauži?

- Todėl, kad labai noriu valgyt.

- Lekiam kartu su mumis.

- Gerai.

Skrenda visi toliau ir mato: žmogus iš ežero geria.

- Kodėl žerą geri?

- Todėl, kad labai noriu gert ir man neužteks viso šito ežero.

- Eikš draugėn.

- Gerai!

Toliau lekia skrenda visi ir pamato, kad toks vyras, taikosi uodą šauti. Na, ir sako jam:

- Ką čia darai?

Tas:

- Uodą šaunu.

- Nori lėkt kartu?

-Noriu.

Lekia visi ir mato žmogų, kuris prie žemės ausį padėjęs. Nu ir klausia:

- Ką čia darai?

- Klausaus, kaip žolė dygsta.

- Gal nori skristi kartu?

- Gerai.

Toliau mato žmogus, pirštą įsikišęs į burną čiulpia. Ir jam pasiūlė kartu skristi. Jisai sutiko.

Skrido, skrido, kol nuskrido pas tą karalių, kuris kaip tik norėjo ištekinti savo dukterį. Pasisakė jaunuolis, ko atvyko. O karalius ir sako:

- Kas padarys tris darbus, aš tam atiduosiu savo dukrą.

Pirmas darbas buvo pasakyt, kiek rodo laikrodis, o įtaisytas jis buvo kitoj karalystėj pusėj. Bet tasai

pakeleivis, kuris buvo akylas ir ausylas, pamatė, kad rodo dešimt, o išgirdo, kad muša dvylika. Karalius sako:

- Teisingai.

Antras darbas: reikėjo nubėgti su bėgikais – kas greičiau nubėgs. Trečias brolis tada tą bėgiką, kuris su rąstais ant kojų išrinko. Bėga jisai, bėga ir pamatė, kad taip toli karaliaus bėgikai, tad nuėjo prie medžio ir užsnūdo. Tada atėjo, tas, kuris labai gerai matė ir į uodą šaudė. Pamatė, kad bėgikas miega ir iššovė, kad bėgikas atsikeltų. Bėgikas atsikėlė. Užteko jam laiko nubėgti, kur lieptas ir nugalėti karaliaus bėgikus.

Trečias darbas: reikėjo suvalgyti viską valgoma, kas buvo rūmuose. Visą maistą. Ir tai padarė tas, kuris valgė beržus ir labai norėjo valgyt. Jisai viską suvalgė: lėkštes netgi, stalus ir kėdes.

Toliau karalius matė, kad tai labai jaunikaičiui lengva ir uždavė dar vieną darbą. Tada darbas buvo išgerti visą vyno rūšį. Šitą darbą padarė tas, kuris visą ežerą galėjo išgerti.

Karalius pamatė, kad tas trečias brolis nevykėlis gali ir jį įveikti. Baisiai išsigando. Todėl pasakė, kad juos nužudytų. Uždarė juos pirty ir pradėjo kaisti ugnį bei grindis kaitinti. Bet tasai pakeleivis, kuris buvo visą laiką įsikišęs į burną pirštą, ištraukė pirštą ir viskas staiga atšalo.

Tada karalius pamatė, kad bernas bet kokią kliūtį gali įveikti ir atidavė jam savo dukrą. Ir jie abu laimingai ir ilgai gyveno.

